

Kam je odpotoval Roosevelt?

Predsednik je odpotoval na jug "ribarit," toda nihče ne ve kam. Vse je zavito v neko tajnost, ki jo v Beli hiši skrbno čuvajo.

Washington, 14. febr. — Predsednik Roosevelt je odpotoval danes iz kapitola, ne da bi kdo vedel kam. Samo toliko se je naznanilo, da bo križaril neke v južnih vodah. Le toliko se je poznalo, da se bo odpeljal z železnice proti jugu, najbrže do Pensacola, Florida. Tam se bo najbrže vkrcal na bojno ladjo Tuscaloosa, na kateri je lansko poletje križaril na severu.

V Beli hiši niso mogli časniki karoli poročevalci zvedeti ničesar. Nekateri mislijo, da se bo predsednik peljal celo do Mehikanske zalive, kjer nevarne ladje vršijo stražo pred invazijo v ameriško nevtrarno zono.

Predsednik se je peljal na kolodvor v snežnem viharju. Politična na motornih kolesih je delala pot. Tajna policija je zastrala vhod na kolodvor, da niso mogli ljudje blizu. Celotno časniki poročevalci, ki se vozijo na predsednikom, razni tajniki, tajna policija in drugo spremstvo ničesar ne ve, kam se peljejo. Nič tega nihče ne ve, kako dolgo bo predsednik odsoten.

Roosevelt je sicer rekel, da gre na ribolov, toda šel je že enkrat, pa še nikdar ni bil izlet zavito v tako skrivnost in tajnost, kot je ta.

Žrtve nepredvidnosti

Sinoči je preminil v Glenville bolnišnici 10 letni Louis Kolenc, kateremu smo poročali, da je bil po nesreči obstreljen. Rojen je bil v Clevelandu, kjer zapuščala žalujoče starše, Louis in Pauzine, roj. Anžič, brata Ronald in Joseph ter sestro Karolino. V Clevelandu, Kalifornija pa zapuščala staro mater Ano. Bil je član mladinskega oddelka društva sv. Janeza Krst. št. 71 JSKJ in Outlookers št. 11 SSPZ. Pogreb se bo vršil iz hiše žalosti, 801 E. 156th St. pod vodstvom August P. Svetka. Čas pogreba še ni znan.

Hišni projekt v Euclidu

Včeraj se je vršilo preliminarne zaslišanje glede gradnje hišnega projekta v Euclidu. Sodnik MacNamee je dolžil dan 21. marca za končno zaslišanje. V tem času je pa prepovedal mestni administraciji v Euclidu, da bi bila z gradnjo naprej. Kot se nam poroča, da se je začelo nabirati podpise po Euclidu na petično, ki se jo bo odposlalo v Washington z prošnjo, da se ta projekt v Euclidu ne zida, ker ga ni potreba. Podpise se bo pobiralo od hiše do hiše.

Skupno obhajilo

Članstvo društva Kat. Boršt. marjev št. 1640 bo imelo v nedeljo 18. februarja pri osmi maši obhajilo. Zbirališče je 15 minut prej v cerkveni dvorani.

SLIKE IZ LJUBLJANE IN PRIGRIZEK

Danes zvečer bo kazal Anton Grdina najnovejšo sliko iz Ljubljane, pod avspico dekliškega krožnega društva sv. Helene. Vstopnine ne bo nobene k slikam. Prihajajo so vabljene vse članice, posebno pa mladina. Bodite točne, ker predstava se prične ob

Deček se je zadušil v pralnem stroju

Toledo, O. — Mrs. Henry je prala doma v kleti na električnem pralniku. V bližini se je igral njen 5 letni sinček. Mati je odšla k sosedu, ne da bi zaprla pralnik. Dečko je vtaknil roko v ovijalnik, ki mu je potegnil vso roko skozi in vlekel pri tem tudi njegovo obleko. Ko je mati prihitela domov, je skušala sinčka izvleči, pa ni mogla. Poklicala je na pomoč ognjegasce. Takrat je bil deček še živ. Toda predno so ga mogli oprostiti pasti, je izdihnil.

Ameriški senat je odobril \$20,000,000 za odpomoč finski republiki

Washington, D. C. — Ameriški senat je z 49 proti 27 glasovom odobril \$20,000,000 posojila finski republiki, in sicer ne direktno, ampak potem Export-Import banke. Toda Finska lahko dobi to posojilo samo za nakup raznih potrebščin, ki se pa ne smejo rabiti v vojne svrhe. Senat je odglasoval, da se zviša kapital pri Export-Import banki na \$100,000,000 in od tega lahko dobe razne dežele po 20 milijonov dolarjev posojila, če denar ne rabijo v vojne svrhe. Tako bo lahko dobila posojilo v enaki svoti tudi Kitajska. Predlog je bil odposlan sedaj v poslansko zbornico v odobritev.

Senat se je ravnal po priporočilu predsednika Roosevelta, ki je svetoval, da se pomaga Finski na ta način in posodi denar le za nakup ameriških produktov, ki niso vojna sredstva. Senator Taft iz Ohia je predlagal polovico te vsote, toda je bil poražen z 50 proti 27 glasovom.

Senatorji, ki so o tem debatirali, so bili razdeljeni v dva tabora. En del jih je zagovarjal, da to posojilo ne bo pomagalo Fincem v tej vojni, drugi del je pa trdil, da bo tako posojilo zapletlo Zedinjene države v vojno. Toda vsi so se strinjali v tem, da se obsodi vpad Rusije na Finsko.

Znani senator Reynolds iz North Caroline je označil Stalina kot "največjega morileca, kar jih je še svet kdaj poznal," toda je svetoval senatu, naj uniči komunizem prej doma, kot pa pošlje dolarje v Evropo.

Prva županja v Cuyahoga Co.

Mrs. Gertrude Penty iz North Randall, O., bo prva ženska županja v okraju Cuyahoga, ko jo bo danes zvečer zaprisegla mestna zbornica v ta urad. Prevzela bo urad po županu Burt Shanku, ki je umrl v nedeljo. Mrs. Penty je bila v mestni zbornici 14 let in predsednica iste osem let. Shank je bil pri mestni administraciji nad 30 let.

Zadušnica

Za pok. Avgust Červanom se bo brala sv. maša v cerkvi sv. Kristine v petek ob osmih in v nedeljo ob sedmih. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Važna seja

Članstvo društva Dvor Baraga št. 1317 ima v petek večer ob 7:30 važno sejo v navadnih prostorih.

Uspešna obramba

Kansas City, Mo. — William Huffman, lastnik gazolinske postaje, je izumil novo sredstvo proti roparjem. Ko je oni dan ravno natakali gazolin v avto, sta ga obstopila dva zamorca in zahtevala denar. Bill pa, ne boji len, ju je obil z gazolinom, potem pa vzel škaflo vžigalce, da bo gazolin prižgal. Predno je mogel upravit eno žveplenko, sta roparja izgnila.

AVTO Z ŠTIRIMI OSEBAMI ZGINIL V JEZERU

Sandusky, O. 14. febr. — Avto, v katerem je bil zdravnik, njegova žena in dva otroka, je zginil v ledenomrzli vodi jezera Erie, kjer so vsi štirje našli žalostno smrt. Tragedija se je pripetila danes popoldne blizu Middle Bass otoka. Trupla, 33 let starea zdravnika, dr. George Edam in njegove žene so dobili, z iskanjem trupel obeh otrok, 2 letne Barbare in 3 letnega Georga so pa morali vsled nastale noči prenehati.

Tragedijo je videla poštarica McCann iz Middle Bass otoka, ki pripoveduje, kako je zdravnik volzil po ledu, ko se je led pod avtom nenadoma udrl in avto je zginil v vodi. Zdravnik se je vozil po zamrzlem jezeru in je obiskoval bolnike po bližnjih otokih. Domov grede je najbrže zavozil proč od navadne poti čez zamrzlo jezero, kot se je poslužuje avtomobilisti v tem času. Otok Middle Bass se nahaja eno miljo in pol od Put-in-Bay. Avto, v katerem sta oba otroka, še niso dvignili. Podobna nesreča se je pripetila pred desetimi leti, ko sta se peljala nek zdravnik in bolničarka do bolnika na Middle Bass otoku.

Obrezna straža v Marblehead je že en dan prej svarila ljudi, da je pot preko zamrznega jezera nevarna, ker se je začel led topiti radi gorkega vremena v pondeljek in torek.

Ohajska davčna liga na delu za manjše davke

Ohajska davčna liga, ki ima več kot 200,000 članov po državi in v Clevelandu samem nad 6,000, je začela boj, da zmanjša davčna bremena v državi Ohio. Začela bo s preiskovanjem, da dožene, kje se morejo izdatki sekati in znižati, da se tako prihrani davkoplačevalcem denar. Za letos ima liga namen prihraniti najmanj \$50,000,000 po vsej državi. Včeraj je dobil Mr. Anton Grdina od lige povabilo, da pristopi kot član. Mr. Grdina nam sporoča, da bo sprejel, in sicer kot predsednik North American banke.

Vile rojenice

Družini Mr. in Mrs. Fred Kramer, 1242 E. 58th St., so prinesle vile rojenice zalo heerko. Materino dekliško ime je bilo Rose Herbst, srečni ata je pa sin Mr. in Mrs. John Kramer, ki vodita grocerijo in mesnico na 5301 St. Clair Ave., ki sta tako postala prvi stari oče in stara mama. Naše čestitke!

Izgubljeno

Na Minstrel Showu v dvorani sv. Vida na 28. januarja se je izgubila mašna knjiga, v kateri je bil naslov: John Centa, 4921 St. Clair Ave. Najditelj dobi nagrado.

Prestala operacija

Mrs. Mary Najniger iz 15617 Saranac Rd. je srečno prestala operacijo v Huron Rd. bolnišnici. Nahaja se v sobi št. 328, 3. nadstropje, kjer jo prijateljice lahko obiščejo.

Vojaštvo straži železnice na bivšem češkem radi varnega dovoza iz Rusije

Belgrad, Jugoslavija. — Sem dohajajo poročila, da je bilo poslano nemško vojaštvo, da straži progo med Moravsko Ostrovo in Brnom, kjer se vozi ruda iz Rusije v nemške tovarne pri Lincu in na Gornjem Štajerskem. Na tej progi je bilo izvršeno že več sabotaž. Nedavno sta bila ustreljena dva Čeha, ki sta baje zakrivila, da sta se izgubila dva polna truka ročnih granat.

Poroča se tudi, da je Nemčija podzvela korake, da bodo dobile vse ladje, ki bodo vozile blago po Donavi, vojaško stražo. Odpustni so bili že vsi češki mornarji s te pločbe.

V Novem Sadu, Jugoslavija, hiti ladjedelnica z gradnjo nemške ladje. Nemški inženirji so zaposleni na Donavi pri železnih vratih, kjer morajo ladje iz Črnega morja preložiti blago na plitke ladje, ki potem vozijo blago gori po Donavi. V Odesi na Črnem morju gradijo nadaljni dve nemški ladji.

Poroča se tudi, da pomici Nemčija svoje čete vzhodno iz Češke in Moravske. Vsi vlaki so tako preobloženi z vojaškimi transportom, da vozijo osebni vlaki samo na gotove čase. Ljudje dobe samo 24 ur prej naznanilo, predno odpelje osebnih vlakov. Vlada je ukazala kmetom na Češkem in Moravskem pripeljati vse konje za vojaško službo.

Silna draginja vlada v balkanskih državah

Budapest, Ogrska. — Balkanske države, ki izvajajo absolutno nevtralnost v sedanji evropski vojni, čutijo kljub temu posledice vojne. Vlade vseh balkanskih držav so ukazale največjo štedljivost v hrani in poenokod so prišli že v razmere, ki so vladale v letih 1918 in 1919. Vpeljali so dneve brez mesa, gazolin se deli samo v gotovih količinah, čuti se pomanjkanje premoga in predpisuje se samo ene vrste kruh. Čeprav so balkanske države poljedelske dežele, pa so vendar cene živilom poskočile od 10 do 400 odstotkov. Iz tega se lahko razvidi kaj bo, če bo šla ta ali ona balkanska država v vojno.

Žalostna vest iz domovine

Mrs. Antonija Repič, 765 E. 156th St., je dobila iz stare domovine žalostno vest, da ji je v vasi Famle pri Divaču umrla ljubljena sestra Urša Kovačič, rojena Purkelc, stara 45 let. Tam zapuščala žalujočega soproga Jožeta in šest otrok, v vasi Čepno pa mater Marijo, dve sestri in tri brate; oče je pa umrl pred enim letom. V Clevelandu zapuščala sestro Antonijo in več drugih sorodnikov. Naj počiva v miru.

Izgubljeno

Kot znano, je v 23. vardi organiziral Mr. John L. Mihelich klub, ki ima nalogo, da agitira za tretji termin predsednika Roosevelta. Mnogo enakih klubov je ustanovljenih po deželi. Ti klubi organizirajo volitve, da se napravi pritisk na Roosevelta, da sprejme nominacijo za tretji termin.

Mr. Mihelich, ki je bil kot delegat na zadnji narodni konvenciji v Philadelphiji in se je

Rdeča armada je načela finsko fronto na polotoku Karelian, toda ni prodrla

Mannerheim linija še ni predrta, toda Finci se boje, da brez hitre pomoči od zunaj ne bodo vzdržali.

FINSKA FRONTA JE POSTALA DRUGI VERDUN

Zavezniki imajo armado 1,000,000 mož pripravljenih v južni Evropi

Istanbul, Turška. — Turška se z mrzlično naglico pripravlja na vojno. Pri tem ji zvesto pomagata Anglija in Francija. Čete iz Avstralije in Nove Zelandije, ki so dospele zadnji teden v Egipt, že korakajo v Palestino. Angleški in francoski častniki študirajo pota, železnice in dobavo živil, da bo vse pripravljeno, če pošljeta armado v Turčijo.

V Palestini, Egiptu, Siriji in Turčiji imajo zdaj zavezniki do 1,000,000 mož, katere lahko obrnejo proti Balkanu ali Kavkazu, kakor bo potreba nanesla. Na Turško je pripeljal neki ameriški parnik 1.000 mul iz države Missouri. Te mule bo turška armada porabila v goratih krajih v Kavkazu na ruski meji.

Pokojna Mrs. Kokal

V torek okrog enajstih zvečer je preminila v Mt. Sinai bolnišnici dobro poznana rojakinja Mrs. Mary Kokal, rojena Rozman, stara 60 let. Stanovala je na 1197 E. 176th St. Pokojnica je bila doma iz vasi Besce pri Domžalah na Gorenjskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 34 leti. Tukaj zapuščala žalujočega soproga Karla, dve hčeri, Ano, poročeno Merceg in Jennie, poroč. Bukovec ter sina Maksa in Karla. Bila je članica društva Friendship Grove št. 125 WC in East End Social kluba. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 8:15 iz pogrebnege zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. v cerkev sv. Kristine in na pokopališče sv. Pavla. Naj bo blagi ranjci ohranjen med nami lep spomin, preostali pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Snežni vihar

Včeraj smo doživeli v Clevelandu mal snežni vihar, ki je prišel od severa ter prinesel nekaj snega. Toda tukaj ni bilo še nič v primeri z južno in vzhodno Ohio in dalje v Pennsylvaniji. V Pittsburghu je padlo 18 palcev snega in vse šole so zaprli. Mrzel val je segel celo doli do Floride.

KLUB ZA IZVOLITEV ROOSEVELTA

takrat osebno seznanil z Rooseveltom, pravi, da dežela v tem času ne sme presledati in spreminiti predsednika. Edino F. D. Roosevelt je mož, ki bo Zedinjene države vodil varno naprej v tej svetovni krizi.

"Ta 'Draft Roosevelt Club,' kakor se imenuje, bo imel v petek večer ob osmih sejo v mali Knausovi dvorani. Vsi člani naj pridejo in tudi tisti, ki se za to gibanje zanimajo.

Helsinki, 14. febr. — Ruska armada je danes načela finsko fronto na polotoku Karelian, toda kot poroča finsko poveljstvo, Rusi niso zasedli še finskih strateških postojank v Mannerheim liniji. Rusi so napredovali vzhodno od sektorja Summa v svoji 13 dnevni ofenzivi. Rusi poročajo, da so zavzeli več utrjenih finskih postojank, toda Finci zatrjujejo, da to zaenkrat še ni spremenilo položaja na tej fronti. To se pravi, da se Mannerheim linija še vedno drži.

Da je pa postal položaj zelo resen, kaže dejstvo, da je finsko poveljstvo nabilo po ulicah letake, ki kličejo pod orožje letnike 1897, to je 43 let stare moške. Javiti se morajo pri armadi 20. februarja. Nekaj mož tega letnika je že v vojaški službi kot častniki.

Vojno poročilo trdi, da se je Rusom izjalovil tudi naskok na sektorju Kuhmo, to je na centralni fronti. Tudi ruski napad severno od jezera Ladoga ni uspel.

Finska vlada je poslala na vse prijateljske države apel za pomoč ter obenem obdžila Rusijo, da se poslužuje v vojni protizakonitih sredstev, kot: rabe strupenih plinov, obstreljevanje civilnega prebivalstva s strojnimi, napad letal na nezavarovana mesta, rabo razstreljivih krogel.

Rusija napada že 13 dni, ne glede na strašne izgube. Stotnijo za stotnijo pošiljajo Rusi v boj. Kadar ena omaga, pride druga in tretja in tako naprej. Finci pa nimajo za izgube nobenih nadomestil. Finci poročajo, da so Rusi izstrelili v zadnjih 24 urah najmanj 300,000 topovskih krogel v enem sektorju. Boji zadnje dni so postali še hujski kot so bili pri Verdunu v svetovni vojni. Finci še drže Mannerheim linijo, kar je pravi čudež. Toda kako dolgo bodo vzdržali, če ne pride hitra pomoč?

Odbori naj pridejo

Danes zvečer ob pol osmih je v zadnji sestanek pripravljanih odborov za Rooseveltov večer. Pregledali se bodo računi in se stvar zaključila. Zato naj pridejo vsi odbori v gl. urad SDZ.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 39 Thur., Feb. 15, 1940

Rdeči in rjavi zavezniki

V ozračju plavajo še vedno besede, ki so jih pošiljali v svet boljševiki iz Moskve vse od časa, odkar so vrgli carski režim med staro šaro, da nima namreč Sovjetija nobenih želj po tuji zemlji, da se ne mara vtikati v politiko drugih dežel, da je zadovoljna, če jo pustijo drugi pri miru za njenimi mejami. Nekateri so tem lepim frazam res verjeli in so ploskali rdečim magnatom v Kremliu čes, pogledajte jih, kako so miloljubni in zadovoljni s svojo državo! Saj ne zahtevajo drugega kot da jih pusti svet v miru, da uravnajo svoje notranje razmere in izboljšajo življenjski položaj ruskega naroda.

Pa danes vidimo, da so bile to le fraze in uspravanka namram zunanemu svetu in da so boljševiki ob serviranju teh fraz imeli čisto določen načrt za ekspanzijo. Boljševiki so sanjali o svetovnem gospodstvu še mnogo prej, predno so se polastili ruske vlade. Komaj so sedeli na gorkem v Moskvi, že so sanjali o svetovni revoluciji, o kateri so mislili, da bo izbruhnila že leta 1920 in so računali, da se bodo polastili takrat Poljske in Nemčije zaenkrat. No, izpodletelo jim je in svoje rožičke so morali lepo potegniti k sebi in se skriti za svoje meje z gesto: saj ne maramo tuje zemlje! Seveda, seveda, saj se razumemo!

Če pogledamo danes v Rusijo, bomo videli, da tudi po padcu imperialističnega režima ni nič manj imperialistična in vladačeljna kot je bila pod carji. Niso zadovoljni v svoji proletarski državi, dasiravno imajo 180.000.000 duš v jarmu. Hoče se jim še več, še več ljudi bi radi v robstvo. Nič se ne vpraša, kakšno ceno bodo plačali za to, koliko proletariata bo padlo pri tem. Pa to boljševiki ne imenujejo imperialistično vojno, dasi je jasno ko beli dan, da jim ne gre za drugega kot za razširjenje svojih meja. Ne, ampak imperialistično vojno bojuje vsak, ki se jim postavi v bran.

Svojo pravo barvo so pokazali ruski boljševiki pa lansko leto, ko so se zvezali z nemškimi naciji v historičnem paktu, po katerem sta si razdelila Stalin in Hitler vso Evropo. Njiju načrti sicer še niso znani, toda po tem, kar sta si že nagrabila in si skušata te dni nagrabiti, je očitno, da imata v načrtu zavojevanje vse Evrope. Najprej sta si vzela Poljsko in zdaj prodirata proti Skandinaviji. Od tam bosta udarila proti jugu, na Anglijo in Francijo, če ne prej še na Balkan in dalje na jugovzhod.

Radi vpadu na Finsko se boljševiki izgovarjajo, da si hočejo s tem zavarovati svoje meje. Taka trditev je tako otročja, da se ji smeje ves svet. Niti sami ne verjamejo temu, kvečjemu njih oboževalci v tujemstvu jim verjamejo, ker niso vpeljani v vse tajne načrte, ki se cimprajo v Moskvi.

Pa recimo, da jim je bila Finska preblizu in vzemimo, da zavojujejo Finsko. No, potem bo pa ruska meja tam, kjer je danes konec Finske, to je ob švedski meji. Torej bo morala Rusija zopet dalje, da si bo zavarovala svoje nove meje! Če hoče kdo videti nevarnost za svojo mejo, jo vidi vedno, pa naj bo ta meja kjerkoli. In če bo Rusija zavojevala še Švedsko (seve, radi varnostnih svojih mej), bo šla na Norveško iz istega vzroka. In ko bo imela Norveško, jih bo pa Anglija preblizu, torej bo treba iti še v Anglijo. Ker eno je gotovo in to je treba pibiti, da Sovjetija ne sovraži nikogar bolj kot Angleže in proti tem gre današnja vojna. Finska, Švedska, Norveška, ne štejejo nič kot svetovne sile, ki bi bile nevarne Rusiji. Samo Anglija je glavni cilj boljševikom in kar je na poti, mora pasti. Seve, vprašanje je, kako oalec se bo boljševikom to posrečilo.

Poleg tega pa stremi Rusija tudi doli na jug. Prva ji je na poti Romunska. Vsak, ki količkaj pozna svetovne razmere in zemljepisje, bo vedel, da je Romunska Rusiji toliko nevarna, kot so Čulakafri nevarni Zed. državam. In če bo Rusija enkrat v Romunski, bo šla naprej, kot smo že enkrat na tem mestu povedali.

Miru v Evropi ne bo, dokler se ne bo izčistilo boljševičkih načrtov. Dokler Evropa ne bo na jasnem, kaj namestava Rusija, toliko časa bodo evropski narodi živeli v večnem strahu in s puško v roki. Vsa propaganda za razoroževanje nima pomena, dokler bodo sedeli v Moskvi rdeči prekucni, ki sanjajo o svetovni revoluciji in svetovnem boljševičkem imperiju.

Zadnje dni sta Stalin in Hitler napravila novo medsebojno pogodbo, po kateri si bosta izmenjavala razne potrebščine. Kakšen končni namen je za to pogodbo se še ne ve. Toliko se pa lahko razume, da dobesedno pogodba ne pomeni ničesar. Siep je, kdor misli, da more Rusija kaj prida dati od sebe. Zlasti če bo hotela izvrševati svoje načrte in udirati preko svojih meja na vse strani, ima raznih zalog komaj za svoje potrebe. Vojska požre ogromne zaloge in istih Rusija ni imela, ker nima nobenega sistema. In če bo dobila iz Nemčije strokovnjake, da bodo Ruse učili raznih izdelav, se pa zaloge ne more nakupiti tako hitro. To vzame leta in leta, predno se vpelje sistem, da začne poslovati v vseh oziirih perfektno.

Torej nima ta pogodba med Hitlerjem in Stalinom drugega pomena, kot da si Stalin zavaruje mejo na zapadu. Tako bodo nemški naciji, največji sovražniki slovanstva, varovali zapadno mejo velike slovanske države, Stalin bo pa ropal po drugih krajih. Jaka čedna družba je to, kaj ne, rdeči in rjavi

BESEDA IZ NARODA**"Misijonarji vcepljajo grehe"**

Tako neki Medvešek — od časa do časa — v Prosveti komentira (z dne 7. februarja 1940): "Ko ravno pišem o Kitajcih sem se spomnil kitajskega pisatelja Lina Jutanga, ki je pred meseci predaval v neki clevelandski minoristični cerkvi. O duhovnikih in grehih je dejal približno sledeče besede: "Mi, Kitajci ne poznamo grehov, toda misijonarji store vse, kar je v njihovi moči, da jih (grehe) vceplijo v nas. Vsakdo lahko razume zakaj to delajo. Grešniki so tako potrebni misijonarjem kakor bolniki zdravnikom. Brez grešnikov bi misijonarji ali duhovniški stan bankrotirali." Po mojem skromnem mnenju je veliko, veliko resnice v zgorajšnjih besedah!"

Kajne, kar iz ust je dotični kitajski pisatelj Lin Jutang vzel "modrost" Milanu Medvešku, ker drugače bi on ne ponavljal tako slovesno: "... veliko, veliko je resnice v zgorajšnjih besedah!" Kitajskemu pogani bi človek to traparijo že prezrl (kajti, če bi krščanstvo vsaj nekoliko poznal, bi kaj takega ne izustil), toda odpadlemu človeku, ki je imel priložnost spoznati vsaj osnovne nauke krščanstva, pa človek ne more oprostiti, da ponavlja take budalosti.

Logično bi zvenelo v primeri tako: Da ljudje ne poznamo bolezni, zdravniki pa store vse, kar je v njih moči, da jih (bolezni) napravijo. Človek pri zdravi pameti, bi takega, ki bi kaj enakega trdil, smatral zrellega za umobolnika.

Torej Medvešek trdi z Jontezom, da so Kitajci izvzeti istega zla, ki je delež vseh Adamovih potomcev, to je greha. Seveda kot materialist istega ne prizna. Ako pa kdo zasleduje dela slovenskih misijonarjev in misijonark, ki delujejo v nesebičnem delu, da greh odstranijo, pa bo vedel, da deluje to zlo tudi med Kitajci. Naj bi čital samo poročila misijonarja Kereca, Ruparja, Majcena, Jereba in drugih, pa bi se ne smešil v javnosti.

Toda ti nesebični ljudje, ki so žrtvovali vse, dom, starše, zakon, udobnost civiliziranega sveta in se živili med tuje ljudi, se s težavo priučili tujega jezika, živeti vedno v smrtni nevarnosti, v pomanjkanju, trpeti lakoto in razne vremenske nepravilnosti. Ne bodite tako abotni, da bi šli omenjeni iz tega namena, da bi napravili iz angelških Kitajcev razbojnike in morilce, tatove, prešustnike, pijance, lažnike itd. Veste, mi smatramo to za greh! In krščanstvo je poklicano, da isto iz ljudi iztrebi.

Naloga, ki jo je dal Ustanovitelj Cerkve je ta: "Pojdite po vsem svetu, učite vse narode spolnjevanja, kar sem zapovedal... Kdor bo veroval, bo zveličan, kdor ne, bo pogubljen." Dokazite, da misijonarji, ki jih pošlje katoliška Cerkva, istega ne vrše. Ne lajnajte, da uče, naj delajo to, ki smatrate tudi vi za krivico, kar sem prej že omenil. Človeku štejem v zadolženje, če nekaj trdi (dasi, če ima voljo, ima dovolj prilike se poučiti o rešitvi), kar ne odgovarja dejstvu.

Verujte Medvešek, da zavoljo ideala, to je pri njih izraženo — ljubezen Kristusova nasili — se odreči vsemu udobju in nobena lagodnost. Ali mi mo-

rete vi navesti, kaj je v primeri za civilizacijo širokih mas storil vaš materialistični svetovni nazor?

Ne štejte mi v zlo, če vas posla izmed slovenskih materialistov je zapustilo dom, svoje starše, odreklo se udobnostim civilizacije in so šli, da brezplačno delujejo med Kitajci, Indijanci, Črnci, Siamci; bodisi v Afriki, Južni Ameriki, Indiji, Japonski itd., da strežejo bolnikom, pomagajo trpinom vseh vrst človeške revščine, uče neuke ljudi pisanja in branja in se trudijo, da bi napravili iz divjakov koristne člane človeške družbe itd. Glejte, jaz vam lahko takih herojev naštejemo preko 90 slovenskih sinov in hčera, ki se žrtvujejo po misijonih. In če želite imeti vsaj malo znanja o njihovem delovanju, sem vam na uslugo, da iz njih pisem povem stvari, da če vam ni strast do katoliške Cerkve zatemnila že vseh pojmov — kaj je zlo in kaj je dobro — jih boste še sami občudovali.

Če bi se bili potrudili pred par tedni k sv. Lovrencu v Newburgh, pa bi bili slišali enega takih misijonarjev p. Bogomil Trampuza, ki je šel in se posvetil misijonskemu delu radi "udobnosti" seveda! Za človeka, ki ima akademsko izobrazbo in še precej let medicine poleg filozofije in bogoslovja, pa živeti med divjimi rodovi Ki-varcev, ne imeti prilike mesece in mesece občevati z belimi ljudmi, biti tem ljudem duhovnik, zdravnik, učitelj in ne poznati kruha, živeti ob hrani teh primitivnih in zamazanih ljudi, uživati z njimi opičje meso — o, Medvešek, to so udobnosti, po katerih se sline — ljudem vaše baže, ki trdijo, da so brez namena na svetu in da bi brez grešnikov bil misijonski stan bankrot — nič ne cede!

Če hočete še kaj o krščanstvu komentirati, imejte malo manj fanatizma, da se ponovno kam ne zaletite, kar nikakor ne dela preveč reklame za Medveškovo "filozofijo".

Matt Tekavec.

Igra bo ponovljena

Newburgh. — Igra "Kristus luč sveta," ta prekrasna igra je gotovo še vsem udeležencem v spominu, katero ste si lahko ogledali v preteklem letu. Da se ustreže tistim, ki bi jo še enkrat radi videli in tistim, ki je zadnjič niste imeli priložnosti videti, jo bomo v nedeljo večer ponovili.

Igra je prav poučne vsebine in prav kot nalašč za postni čas. Ne bom opisavala raznih presrečnih prizorov, saj se čujejo pohvale še od zadnje prireditve. Igralci so se v nekaterih vlogah še izpopolnili, da bo igra gotovo vsem ugajala. Ves preostanek od te igre je namenjen za novi oltar, nove cerkve sv. Lovrenca.

Vsi vemo, da se naša cerkev polagoma bliža dovršitvi in oltar bo treba plačati takoj, ko ga postavijo, a denarja za to pa še veliko manjka. Zato pridite vsi farani od blizu in daleč, da vidite to prekrasno igro in obenem pa boste pomagali, da plačamo najpomembnejši prostor v cerkvi, to je oltar, na katerem se bo darovala nekrvava daritev za zveličanje naših neumrjanih duš.

Igra se prične v nedeljo večer točno ob osmi uri v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Le pridite vsi, ne bo vam žal za ma-

vi zavezniki, boljševiki in naciji v bratskem objemu! Zato je pa morda res kaj na tem, da se bo ostali svet združil, da postavi močan zid proti razširjanju boljševizma čez Evropo. Če je kaj takega na programu ali ne, na vsak način bi bilo pa to potrebno in sicer čim prej, tem bolje.

lo vstopnino boste imeli veliko užitka. Pozdrav,

Rose Blaz.

Sama nemarnost

Šmentano ste nemarni ljudje, ko se niti toliko ne potrudite, da bi nam spročili svoje naslove Pisarimo in razpošiljamo važna pisma in sporočila o vašem podjetju, katerega lastujete veljavne delnice: THE NORTH AMERICAN BANK, pa nam mnoga pisma vrača pošta s pripombo, da vas ni več na teh stanovaljih. Nikar ne bodite tako nemarni, ne bo dolgo, ko vam bo banka poslala, ne samo reklame, marveč tudi dividende v čeki in če vas ne bo tam in bo nam pismo vrnjeno, bomo kar molčali o tem in zguba bo vaša. S podjetjem, pri katerem imate zvezo, morate biti vedno v stiku. Podjetju, kakor je vaša slovenska banka ne smete poglagati tako malo važnosti, prišel bo čas, ko si boste šteli v veliko veselje, da ste delničar bančnega podjetja.

Prav tako je med temi vrtnjenimi pismi tudi nekaj pisem od družtev. Družstva lastujejo delnice in za družstva so bili takrat izvoljeni zastopniki za glavne seje slovenske banke. Od takrat so pa nekatera družstva opustila izvolitev novih zastopnikov in banka ima edino le tiste, ki so bili enkrat banki naznanjeni. Kar velja za posamezne delničarje, prav to velja za družstva in še toliko bolj. Vedite da je 44 družtev, ki lastujejo delnice, te delnice bodo, kakor vse kaže kmalu več vredne kakor ste zanje plačali, denar zanje vložen ste lahko opazili v letnem računu zadnji mesec v vsoti \$100.000, (Capital stock). Imejte več pozornosti in več pozornosti na vaše lastno podjetje, na katerega bi morali biti ponosni, da ste nje-ga delničarji.

Vsi, kateri ste delničarji in delničarke slovenske banke, sporočite nam nove naslove, mnogi vse eno dobite pisma, če tudi ste se med tem časom preselili, ker pismo ne veda za vas, nekaj jih pa vsakokrat pride nazaj, s tem delate banki stroške pošti pa sitnosti brez da ste vi dobili sporočila, ki so važna za vašo informacijo. Pošljite nam svoj naslov na poštni karti ali na dopisnici, ali se pa sami oglašite, da zabeležimo vaš novi naslov in vse bo "O. K." za slovensko banko. A.G., predsednik.

Iz urada SDD v Euclidu

Skoro vsak človek napravi ob novem letu kakšno obljubo kako bo živel, kako bo gospodaril in se izpopolnjeval v tekočem letu v svojo in korist vse človeške družbe. Nekaj takega smo sklenili tudi mi v skupinah društvenega življenja.

Vsak, kateri je bil izvoljen v kakšno zastopstvo posameznih skupin je s tem prevzel nalogo in se obvezal, da bo poverjeno mu dolžnosti tudi po svoji najboljši zmognosti izvrševal za korist vseh, ki spadajo v njegovo okrožje.

Naše društveno življenje nikakor ne sme zastati, ampak mora naprej, nadaljevati ga moramo in izgovor: "če jaz ne bom napravil, bo pa kdo drugi," mora tukaj odpasti. Naše geslo naj bo: "Naprej dokler je še vetra kaj!" Vsi se zavedajmo svojih dolžnosti napram članstvu in narodu v splošnem in pokažimo našo dobro voljo bratske edinosti.

Te naše dolžnosti se zavedamo tudi mi direktorji našega doma, a brez vaše pomoči in sodelovanja ne bomo kos dani nam nalogi. Da pa vso stvar uresničimo smo sklicali javno sejo vseh delničarjev, društvenih uradnikov in društvenih zastopnikov, klub družtev in vseh sosedov. Ta seja se bo vršila v nedeljo popoldne 25. februarja, pričetek ob treh popoldne. Pridite vsi, ker se gre za splošno korist cele naselbine.

in posebno da bo naš dom napredoval in procvital kot pred durmi prihajajoča pomlad.

Malo naj vsak poagitira in kdor mogoče ne bi dobil pismenega povabila, ga povabite vi dragi čitatelji.

Ta seja je zelo važnega pomena za nas vse. Zatorej vsi, ki vam je za napredek našega življenja v Euclidu in Nottinghamu, boste gotovo na mestu 25. februarja popoldne. Prosi se vse, da postanete člani našega Kluba družtev in da se kaj večkrat oglašite v klubovnih prostorih in s tem boste pomagali, da se čimprej uresniči želja nas vseh, namreč da bi še letos plačali kar smo še dolžni.

Tu v naših prostorih srečate prijatelje, katere si želite videti in se z njimi kaj pogovoriti. Vedno je dobra postrežba, samo pridite. Vas pozdravlja in apelira na vas vse direktorij Slovenskega društvenega doma v Euclidu,

Jas. Rotter, preds.

Zapravljanje našega denarja

Danes zopet malo o politiki, vem, da bo marsikateri rekel kaj mene briga politika, zanjaj naj se zanimajo tisti, ki od nje žive. Moji dragi rojaki, pa ravno to ni prav, da se zanimajo za politiko samo oni, ki so pri koristih, tisti pa, ki polnijo ta korita, to so davkoplačevalci pa se ne zmenijo skoro nič za to zapravljjanje našega denarja na levo in desno in zakaj pa ne bi zapravljali, saj ljudje sami dovolijo, da se zapravljajo.

Na eni strani kričijo, da ni denarja in na drugi strani pa si vsajajo plače in nastavljajo svoje prijatelje na dobro plačane službe in prav nič ne vprašajo, če je sposoben za tisto delo ali ne. Pogledjmo kakšne delavce imajo pri mestu, da je sramota, a za danes ni moj namen to opisavati o mestnih delavcih, ampak o politiki v splošnem.

Danes je skoro več kot polovica ljudi, ki sploh ne vedo o politiki ničesar drugega kot, da je demokrat ali republikanec in da ima pravico voliti. Volil pa bo za onega kateri bo največ obljubil. Časopisi pa kriče za tistega, ki boljši plača, pa to ni politika, ampak gola nevednost. Seveda največja krivda za zadene tukaj časopisje, ker vam ne razložijo kako delajo vaši poslanci, kako glasujejo, kako se gospodari pri mestu ali pa v Columbusu in Washingtonu. To bi morali časopisi malo bolj razložiti, da bi ljudje vedeli kateri poslanci v resnici delajo za narod in kateri pa samo gledajo za svoje žepe.

Tako bi bilo treba malo opisati in volivci bodo kaj hitro obrčunali z njimi. Pa pogledjmo malo pri mestu, kjer smo bolj poznani. Councilmani so si povzeli plačo tako visoko, da so časopisi zapisali, da to ni pravično in kriv je eden izmed councilmanov ki je gnal toliko časa, da je dosegel zvišanje. Mož je mislil, kako sijajno bo živel s tako lepo plačo pa skoro nobenega dela, pa se je fant zmotil. Časopisi so ga razkrinkali in posledica je bila, da ni bil več izvoljen. Ali vzemimo zopet drugega, ki je glasoval za podražitev vode, časopisi so pisali, da to ni prav in posledica je bila, da ni bil več izvoljen in tako naprej. Ljudje kaj hitro obračunajo s takimi izkorisčevalci.

Časopisi navadno zavpijejo kakšen škandal je bil, a da bi povedali kdo ga je zakrivil, tega pa ne povedo in tako vse lepo zaspi in politikarji nas naprej pulijo in žulijo, dokler nas ne bodo do zolega slekli. Vsega tega je kriva sama nevednost, ker ljudje niso dovolj poučeni o politiki in zapravljjanju ljudskega denarja.

Malo pogledjmo kako se dela pri mestni elektrarni, pri vodovodu, kako velike račune mora-

mo plačevati, pa je vedno ena ista pesem: ni denarja pa ni denarja... in zopet in zopet ve za nove davke. Če volivci enih volitvah ne odobrijo kar politikarji zahtevajo, bodo do mnenju bi mestna zbornica rala napraviti postavbo, da bi volitve smele vršiti samo enkrat na leto. Kar bi se izvolilo na volitvah, to bi moralo veljati vse leto in ne vedno tiste volje ki nimamo nič drugega od kakor velike stroške.

Priporočal bi tudi to kar bil že zadnjič nekdo zapisal, bi bil vsaj en councilman korajžen in stavil predlog, se tudi za vodo postavilo število (midre) kakor jih imamo v začetku smeja takemu ugovoru, pa nič zato, saj so se že vsi sikateremu velikemu predlenu spreheli in še z veliko no. Tudi ta problem bo prišel na vrsto, kajti časi se spreminjajo in se bo moralo tudi to spreminjati. Kar pogledjmo pred dvoma leti je voda stala na letu dva do dva in pol dolarja, kaj premora, nes pa stane deset ali celo sto najst dolarjev na leto in to mesto nima dovolj denarja, ko leto hočejo več, seveda tako kakor pravijo "ata" župan: vam znižam vodo se bo moralo na drugam davke naložiti, rej je vseeno, če plačamo ali tam."

Torej razmere so take, da se naredi števec (midre) na potem vsaka družina skrbi za se. Le na noge councilmanov naredite tudi za nas davkoplačevalce nekaj. S pozdravom, Frank Opaškar,

Stari vodilni krogi

Leta 1928, to je bilo 11. leta, je Mr. Herbert Hoover rokoval sledeče: "Nezaposlenost je v pogledu in številu obojstrano. Mi smo danes v Ameriki bližje viška nad splošnem obojstrano bede, kakor kdaj prej v zgodovini katersidobi. Sirotišnice zginjajo iz naših dine." Te besede je izrekel vedene ob času, ki je sprejel naminacijo za predsednika njenih držav v Palo Alto. Kje smo danes po 12 letih? Seveda tretjini prebivalstva pomanjkanju. Večji del ljudi v nepopisnem stanju — strah jo!

Če verjamele al' pa

Tale je priletela tam iz trovega in kaže nov način, ko je treba prižigati vžigalnik. V starem kraju smo videli žake, ki jim je bila pipica danja in zvesta spremljevala na vseh njih potih, kako imeli desno hlačno stran izhastega blaga preorano z židami, kot bi izoral njivo. Žak je vzdignil desno nogo in rrrsk! je zapela žveplena ob stegnu.

Rojak Frank Magdalen Jutrovega je izumil pa nov način, ki ga sicer ne priporočam, bi rekel, ampak pripravljen pa le za kadilce. Ko je šel jutro na delo, si je del v nji hlačni žep polno pest galic. Takrat je bila "testa" kovana z ledom in tako se primerilo, da se je France drsal, spodletelo mu je in enkrat se je popeljal po gladi, nji plati po gladkem ledu, ribanje po ledu je pa tudi vročilo, da so se vnele vlice in dosti opravlja je imel se je rešil sam iz zagate, bi poklical požarno brambo pomoč.

Frank pravi, da kljub temu da se je del telesa, kjer je dobro ime izgubi, nekoliko grel, pa vendar raje vidi pa če bi bil na tistem mestu gos nos. Najbrže pa v žepu ne bo več nosil vžigalnika vsaj pozimi ne.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Winnetou se je oglašil. "Moj bel bratje naj počaka-
da bi svoje tovariše. Winnetou
pouje medtem, da pogleda po
okoliščini."

Ošel je. Sedli smo in počaka-
mo. Še sta prišla še dva lovca,
kdo sta ušla Ponkam. Čula
streljanje pa sta hitela na
okoliščini.

Old Firehandovi lovci so bili
tudi šolani! V vse vetrove so
razkropili po gozdu, vsi pa so
najkrajšem potu hiteli do
okoliščini, dobro vedoč, da bo trdnja
v nevarnosti, da pa je obe-
ženo, da nje najvarnejše zaveti-

pred. Le ta, skoraj bi rekel, vo-
dno duh, ki je vladal v tej iz-
liko četi, nas je spet zbral in
prišel prav bi bil vsak izmed nas ra-
remiten, smo le upali, da se bomo
to srečno rešili nazaj v var-
nostno trdnjavo. Saj nas je bilo de-
a leto in devet izkušenih ljudi že
traja, kaj premore, če krepko zgra-
celo.

Precej časa je trajalo, da se je
Winnetou vrnil. Nič posebnega
arja, ni našel, zasledovalcev še ni
da to za nami, le enega samega
panječarja je našel in ga tiho in
mož sumo poslal v večna lovišča.
Posvetovali smo se.

Ponke so čepeli nekje pred
domom, o tem nismo več dvomi-
li. Naš položaj je bil za toliko
nevarni, da smo jim lahko vpadli
v hrbet. Če nam je uspelo, da
ilmo jih pregnali, je bil vhod
vokop, vsaj za nekaj časa, in lah-
ko smo se rešili v grad.

Old Firehand je svetoval, da
razkropimo v dolgo črto. Pred-
nem zato, ker nismo natančno
vedeli, kje da sovražnik tiči. Pa
naš Ponke bi premočila naša
zakarpljena vrsta, ne mogli bi
zakarpliti, koliko nas je.

Pripravili smo torej puške; ki
se nam zmoleli pri begu čez
je Ponk, se porazdelili po go-
di in v previdno prodrali. Pr-
naš puška je počila, za njo druga
reke je daleč spodaj in kmalu je
prejela na vsej bojni vrsti.

Divji krik so zagnali iznena-
di Ponke, napada v hrbet
niso pričakovali. In ker so
naši strelji oglašali od vseh
el ljudi, so bili prepričani, da smo
premoči, pa so v divjem begu
ustili svoje postojanke. Pa-
ni pa so le bili. Niso bežali
potoku po dolini, kjer bi se bi-
izpostavili našim kroglam,
mali so se v gozd in prodri-
li na našo redko vrsto.

Zurli smo se. Srečno smo
gnali napadalce, šli smo k
ideli taboru.

Bill Bulcher nam je prišel na-
piti iz predora in Dick Stone
drugi, ki so ostali v trdnjavi.
an je bil na straži. Ko so pri-
rdečkarji, se jim je umaknil
predor in streljal iz njega, var-
nogo skrit za skalami. Dick Stone
je s tovariši prihitel na po-
k, z neprestanim streljanjem
vzeli Indijance iz soteske, šli
na nazaj pa se ugnezdili v gošča-

ni vhod.

Pripovedoval je še, ko je pri-
nelo po dolini kakor stoglava
reda biznov. Brž smo se skri-
li v grmovje, se pripravili na
strel in nezaupno čakali.

Pa kako iznenadenje —!
Creda konj je bila. Njej na čelo
pa belokozec v lovski obleki.
medali smo ga in gledali, pa ni-
mo vedeli, kdo da je. Ves krvav
je bil po obrazu. Tudi njegova o-
beka je bila raztrgana in krva-
na. Gotovo mu je huda predla.

Prijedil je do kraja, kjer je
stala straža, se oziral
na goščavi, majal z glavo, zajez-
el v sotesko in razjahal.

Tedaj je vzkliknil poleg me-
loko Sam:

"Koj se dam živga odreti, če
ole ni Will Parker! Nihče ne
visti tako krasno pasti s konja ko
naš stari Will, če se ne motim!"

Res je bil Parker.

(Dalje prihodnjič)

ZA NOVO AMERIKO

Preteklo je deset let, odkar
se je v deželo naselila depre-
sija. Dne 24. oktobra, 1929 je
zaznamovan kot "Black Thurs-
day." Istega dne, baš opoldne
se je začelo rušiti in razpadati
poslovanje denarnega sistema
in njene vrednosti—"Price Sys-
tem." Na Wall Streetu v New
Yorku so bile shrambe. Tam so
bili shranjeni in skrbno zastra-
ženi papirji in falzificirana
vrednost. Iste shrambe so iz-
gubile podlago ali temelje in so
pričele padati v najvišjih nebo-
stnikovih v najnižje prostore—
v kleti. V kleteh so povzročile si-
len razpad in se zdrobile v ne-
številne drobce. Dosedaj se še
ni našlo strokovnjaka, ki bi iste
drobce zbral skupaj in zopet se-
stavil v oni red, kot so bile.

Za ljudi, ki so predvidevali
polom deset let, predno se je
razpad izvršil, ni bil ta slučaj
nobena novost. Mr. Howard
Scott in njegovi preiskovalni
sovrstniki so omenjeni dogodek
napovedovali. In tako je Mr.
Scott 25. januarja, 1920 obja-
vil v New York World sledeče:

"It is imperative that industry
and those engaged in industry be
guided entirely and exclusively by
intrinsic laws. . . . If it is impera-
tive to abolish the arbitrary will of
industrial science."

Mr. Howard Scott je sedanjí,
oziroma večletni vodja znan-
stvene organizacije Technocra-
cy Inc. Leta 1919 je on in sku-
pina znanstvenikov vseh vrst
pričeli temeljito raziskovati na-
čin, s katerim bi se upeljalo
pravično ter resnično demokra-
cijo. Pravično delitev naravnega
bogastva v blagor človečanstva.
Znanstveniki so z tehni-
čnimi raziskovanji dohnali na-
tančnost in obseg tvarine, iz ka-
tere obstoja zemeljska obla.

Pronašli so, da se zamore upe-
ljati pravi in resnični ter pra-
vični družabni red v prvi vrsti
edinole na ameriškem kontinen-
tu. In sicer tak družabni red,
ki ga še ne pomni ali beleži člo-
veška zgodovina. Za to izvrši-

tev so glavni trije pogoji. Ti
so: obilni naravni zakladi, ki
jih vsebuje ameriški kontinent;
spopolnitev strojne tehnike in
njene obširne uporabe, in kon-
čno najbolj izurjeno osebje, ki
je sposobno stroje uporabljati
in spopolnjevati.

Vpeljati, oziroma isto pričeti
je nemogoče pod sedanjim de-
narnim sistemom. Skratka:
"Price System" nikakor ne do-
pušča, da bi se številne strojne
iznajdbe uporabljale v onem
obsegu, kakršna je potreba.

Imamo številne stroje, ki se v
današnjih dneh sploh ne vpo-
rabljajo. Še več pa imamo iz-
najdb, spopolnjenih strojev, ki
čakajo resnične uporabe. Šte-
vilni patenti leže v federalnem
oddelku za patente, katere za-
držuje "Price System."

Po desetih letih čakanja in
polni nad, smo dočakali še več-
je razočaranje. Ni pošteno, če
bi krivdo pripisovali posamez-
nikom ali skupinam. Resnično
in nepobito dejstvo je, ker je
obširni razmah in delna vpora-
ba strojne tehnike napravil
razmere, v katerih se nahaja-
mo. Prej omenjena skupina
strokovnjakov je objavila tudi
sledečo zanimivo predvidevanje
v letu 1921, in sicer:

"The increase in the total num-
ber of kilowatt-hours resulting in
increased productive power and
diminishing man-hours will compel
an industrial and financial crisis
by 1930."

Ali se ni to izpolnilo? Kako-
pak, toda še prej, kot je bilo
napovedano. Zanimiva je pri-
pomba, ki je bila objavljena 6.
avgusta, 1933 v New York Even-
ing Post, kjer je Mr. Howard
Scott objavil med drugim tudi
tole:

"The facts revealed by the
charts compiled through 1920
clearly indicated the coming of the
present depression, although the
figures pointed to 1930 instead of
1929 as the year of the crash."

Kljub vsem tem dokazom, se
še vedno dobijo ljudje, ki imajo
upanje, da se povrnejo oni časi,
ki so jih smatrali za "prosper-
riteto" ali izobilje. Republi-
kanska stranka jo ni mogla ob-
držati, ko je bila na čelu vlade.

Tudi sedanja demokratska vla-
da jo ne more, dasi skuša na
vse načine, toda vse zaman. In
kar se tiče politike, uvidimo, da
jo Technocracy daleč nadkri-
ljuje. Vzrok je ta, ker ima ime-
novana organizacija načrte, ki
so izpeljivi, ne pa "platforme,"
ki so le obljube. V New York
American, od 3. marca, 1921 či-
tamo izpod peresa Mr. Howard
Scott med drugim tudi to ve-
lezanimivost:

"Politics is our natural approach
to matters which we don't under-
stand. . . . If we don't know what
we want, we vote for something,
with superstitious hope that a
change—any sort of change—will
bring it out of its hiding place."

Tako so nam v letu 1933 pre-
rokovali in obljubljali, da je
prosperiteta za vogalom. Nam
so obljubljali blagostanje. Še
vedno čakamo in gremo v sed-
mo leto one obljube. Koliko
smo na boljšem? Koliko jam-
stva imamo za varnost svojega
življenjskega obstoja, če že ne
zboljšanja? Z dne 28. maja,
1932 čitamo v "Technocracy"
reviji sledeče:

"Even if we should return now
to the bustling industrial activity
of 1929, only half of the present
unemployed could be put back to
work."

Poglejmo nekoliko delavske
razmere v splošnem. Vladni od-
delek v Washingtonu je nedav-
no izdal zanimivo poročilo. Za-
belezeno je, da je bila dežela v
letu 1939 na istem višku v pri-
delku življenjskih in drugih po-
trebščin, kakor je bila leta
1929, to je pred finančnim ali
gospodarskim polomom. Ali se
zavedate, kaj znači obseg pri-
delka v današnjih razmerah?

Torej kljub obilici pridelka v
vseh ozirih, čitamo in opazuje-
mo čimdalje večje pomanjka-
nje—občutnejšo bedo. Ena tre-
tjina prebivalstva na ameri-
škem kontinentu je na stradalni
listi, katero so pronašle razne
socijalne organizacije in vladni
oddelki za ljudsko zaščito. In
druga tretjina pa tudi ni daleč
od imenovane.

Skrajni čas je, da začnemo
posvečati malo več pozornosti
in časa socijalnemu zboljšanju.

Glavni in najpomembnejši na-
men Technocracije je prebival-
stvo na tem ameriškem konti-
nentu poučiti, na kakšen do-
stojen način je mogoče prepre-
čiti popolen polom civilizacije.

Poleg svarila ima omenjena or-
ganizacija tudi načrte, s kate-
rimi je možna ne samo prepre-
čitev, pač pa dosega pravično-
sti in pravega blagostanja. Ker
organizacija ne temelji na ne-
mogočih obljubah, je torej nad
vse važno isto proučevati.

V Ameriki ni prostora za vpe-
ljavo načinov, kakršne imajo
v ostalih delih sveta. Socijali-
zem nima nobene prilike za ure-
sničenje na ameriškem konti-
nentu. Ni izvedljiv pa tudi ne
praktičen ameriškimi zahtevam.

Komunizem še manj ko prvi,
ker ima za podlago malouvažev-
vanje pravičnih ljudskih po-
treb. In kar je značilnejše, je
dejstvo, da je tehnika na tem
ameriškem kontinentu tako ob-
širno vpeljana, da je nemogoče
uvrstiti razredni sistem.

In kaj pa fašizem ali naci-
zem? Nikakor ne! Sicer ima-
mo diktatorja—denar! Torej
je razvidno, da na ameriškem
kontinentu je edino Technocra-
cija, ki ima v resnici prave in
izvedljive načrte, potom kate-
rih se bo dosegel staln in pra-
vični družabni red. Demokraci-
ja, kakoršno okušamo in se v
njej omamljamo, dosedaj še ni
prinesla blagostanja vsemu
prebivalstvu. Vzrok je, ker je
tudi demokracija importirana.

Torej ni ameriškega izvora!
Edino pravo, če hočete, resnično
demokracijo ima v svojem
obrisu Technocracija. Le po-
tom prave demokracije bomo
dosegli blagostanje na ameri-
škem kontinentu. Ostali svet
nam bo sledil, seveda sorazmer-
no, ako bomo doma vpeljali na-
čin poslovanja, ki ga ima obli-
kovno začetnega Technocracy
Incorporation.

Poleg tega, da se članstvo v
omenjeni organizaciji poučuje
o današnjih važnih problemih,
se tudi znanstveno seznanja z
možnostmi, ki so na razpolago.

Kdor je željan znanja in res-
nično iskren napram sebi in
drugim, naj nikar ne odlašaj in
čaka, da bo kdo drugi kaj zanj
storil. Poslužite se najcenej-
ših in najmanj napornih sred-
stev—poti do znanja in spo-
znanja samega sebe in onega,
kar je okrog vas.

Podružnica, ki je v bližini
slovenske naselbine in kjer je
včlanjenih lepo število zaved-
nih Slovencev, se nahaja na
18525 St. Clair Ave. Tam se
vršijo redno vsak ponedeljek in
četrtrek poučni tečaji. Začetek
vsakega pouka je ob osmih zve-
čer. Preiskujte in prepričajte
se tudi vi o istinitosti, ki jo
razlaga organizacija. Pridruži-
te se tudi vi skupini in pripra-
vite se za nastop in vstop v—
Novo Ameriko!

Frank E. Lunka.

RAINBOW HUNTING AND
FISHING CLUB

Ni mi do tega, da bi se hva-
lilo, vendar pa moram reči, da
smo imeli lepo udeležbo na na-
ši srnjakovi večerji 14. januar-
ja. Pripoznati moramo, da
nam je mnogo pripomogla na-
ša reklama, ki smo jo imeli in
vodili v ta namen. Drugo pa je
tudi, da kar oglašujete, da v is-
tem smislu tudi izvršite in kar
seveda ni vsak dan in vsak me-
sec. Tako smo tudi mi — vsaj
upam — postregli po svojih
najboljših močeh vsem brez
razlike.

Zato lepa hvala vsem udele-
žencem in upam, da se zopet
poveselimo prihodnjič, ko bo-
mo zopet kaj enakega priredi-
li, kar upam, da bomo prav go-
tovo, čeprav je še daleč.

Iskreno zahvalo moram iz-
reči tudi našemu solovcu Frank
Sirku in njegovi soprogji za ta-
ko izdatno pomoč klubu, ki sta
jo vselej izkazala ob vsaki pri-
liki.

Lepa hvala kuharicam, ki so

Ohijški senator Taft in predsedniški kandidat na republikanski listi, si je vzel to-
liko časa v kampanji, da je šel ribarit v Florido. Čez dan je lovil ribe, zvečer pa volivce.

Stirje ruski ujetniki na Finskem. (Vidi se jim, da so mnogo pretepli po mrazu.)

nam pripravile tako okusno ve-
čerjo, da je bilo občinstvo nad-
vse zadovoljno. Enako gre za-
hvala tudi vsem dekletom, ki
so stregle našim gostom.

Da pa ne bi bilo kaj napek
moram pohvaliti tudi naše fan-
te, kajti reči in priznati mo-
ram, da so bili vsi na mestu in
izvršili vsak svoje odkazano
mu delo. Zato upam, da bom
imel priliko v nedeljo dopol-
ne osebno sprejemati njihove
raporte in obtožbe na seji, ker
se že sedaj bojim, da bo ravno
tako kot je bil tisti sin, ki ga je
mati morala poditi v cerkev,
kar je bilo seveda najtežje sto-
riti, zato ji je, ko je videl, da ne
pomaga nobena žavba kot iti v
cerkev, takole odgovoril: "Ma-
ti, če moram v cerkev pa molil
ne bom . . ." Tako približno
pričakujem, da bo tudi pri nas.

Vendar pa se ni treba niko-
mur ustrašiti, kar brez skrbi
vsi na sejo ob določenem času,
da tako zaključimo račune in
ustoličimo novi odbor za leto
1940.

Nikakor pa ne morem mimo,
da bi se ne zahvalil možu kot
ja naš Walter iz Randalla, ki
ima v oskrbi buse, za tako točno
in prijazno postrežbo, ki
nam jo je dal v preteklem letu.

Zato ga priporočam vsem, ki
boste mogoče v bližnji bodo-
čnosti potrebovali buse za ta ali
oni izlet, da se z zaupanjem
obrne do njega, kjer boste
točno in prijazno postreženi v
vseh ozirih.

Končno pa še enkrat najlep-
ša hvala vsem, ki ste kaj stori-
li za naš klub, da je bil tako
lepo poplačan naš trud, ki smo
ga imeli ob tej priliki. Z lov-
skim pozdravom,

Tajnik.

IZ PRIMORJA

—Tatovi cerkvenih zvonov. V
zgodovinskih Brdih v Julijski kra-
jini so se v zadnjem času pojavi-
li drzni tatovi cerkvenih zvonov.

V nedavni noči so ukradli en
zvon pri cerkvi sv. Helene na
Venkovem. V naslednji noči so
skušali odnesti zvon pri Devici
Mariji na Jezeru nad Golobrom,
ki je podružnica mirniške
župnije. Tatovi so vdrl v cer-
kev, sneli zvon in vse pripravili,
da bi ga spustili iz zvonika na
tla. V njihovo nesrečo pa zvona
niso mogli spraviti skozi line.

Iste dni so na nekem pokopali-
šču blizu Vidma odnesli tri zvo-
nove. O zločinah ni sledu.

—Ankovo. Tovarna cementa
v Saloni je zopet povečala obrat.
Te dni so si tovarno ogledale ci-
vilne oblasti iz Gorice.

—Cerkno. Na mesto odstopiv-
šega občinskega komisarja dr.
A. Grilla je bil postavljen začas-
ni obč. upravitelj A. de Podesta,
lesni trgovec, ki je bil že nekoč
cerkniški župan.

MALI OGLASI

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in bar-
vanje vašega avtomobila. Delo točno
in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

KENmore 2237-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Vse vrste premog

in bukova drva dobite lahko po
najnižjih cenah. Pokličite KEN-
more 5374 — 4381.

Jos. Kern

353 E. 156th St.

(Thurs. x)

OENOVITE si svoja tla v hiši
hitro in lahko, če si izposodite
naš "Floor Sander." Stenski
papir odstranite na lahek način,
če si izposodite naš "Steamer."
Mi dajemo Eagle znamke, doda-
ten prihranek za vas.

Zavasky's Hardware Co.

6011 St. Clair Ave.

Tel. EN-5141.

Feb. 1, 8, 15, 22, 29.)

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Stari gospod je pokazal nekam začuden svojo karto.

"Sluga," je dejal gospod Fang in porinil karto s listom vred od sebe, "kdo je ta človek?"

"Pišem se," je dejal stari gospod v olkanem tonu, "sir, pišem se Brownlow. Dovolite mi pa tudi, da vprašam za ime uradnika, ki si dovoljuje pod zaščito svoje uradne lastnosti poštenega moža brez najmanjšega vzroka žaliti." Ko je gospod Brownlow to izrekel, se je ozrl po uradu, kakor bi iskal koga, ki bi mu dal zaželeno pojasnilo.

"Sluga," je dejal gospod Fang in vrge list na drugo stran, "česa je tale človek obtožen?"

"On ni toženec, blagorodje," je odgovoril sluga. "On toži tega dečka, blagorodje."

Blagorodje je to prav dobro vedelo, ampak na ta način ga je lahko brez skrbi pošteno uščenil.

"Torej tožnik proti dečku, tako?" je dejal Fang in meril gospoda Brownlowa zaničljivo od glave do nog. "Zaprisežite ga!"

"Preden me zaprisežete, mi prosil, naj smem nekaj pripomniti," je rekel gospod Brownlow, "namreč, če ne bi bil sam videl, ne bi nikdar verjel —"

"Jezik za zobe, takoj, če ne, se morate izgubiti iz urada!" je zavpil gospod Fang. "Vi ste predrzen, nesramen človek. Kako se upate v uradnika tako zadirati?"

"Kaj?" je vzkliknil stari gospod, in kri mu je šinila v obraz. "Zaprisežite to osebo!" je velel gospod Fang pisarju. "Niti besede ne maram več slišati. Za-

prisežite ga!"

V gospodu Brownlowu je silno kipele; a pomislil je, da bi morda samo dečku škodilo, če bi si dal duška, zato je požrl jezo in se takoj dal zapriseči.

"Torej," je dejal gospod Fang, "česa je obdolžen ta deček? Kaj imate povedati, sir?"

"Jaz sem stal pred knjigarno —," je začel gospod Brownlow. "Jezik za zobe, sir!" mu je prestrigel besedo gospod Fang. "Stražnik! Kje je stražnik? Torej, zaprisežite stražnika! Torej, stražnik, kaj je?"

Stražnik je javil s pristojno ponižnostjo, kako je dečka zaprl; kako ga je preiskal in ni našel ničesar pri njem in da je to vse, kar ve.

"Je kaj prič?" je vprašal gospod Fang.

"Nobene, blagorodje," je odgovoril stražnik.

Gospod Fang je nekaj minut molčal, potem se je obrnil k tožniku in rekel zelo ostro:

"Ali hočete povedati, kako tožbo imate zoper tega dečka, vi človek, ali ne? Zapriseženi ste. In če boste sedaj tukaj stali in se upirali izpovedati, vas bom kaznoval zaradi nespoštivosti pred sodiščem tako gotovo, kakor —"

Kakor kaj ali kdo — tega ne ve živa duša; zakaj ravno v pravem trenutku sta pisar in ključar tako silno zakašljala, in prvega je pala še prav težka knjiga na tla, tako da ni bilo mogoče slišati tiste besede — slučajno, kajpada.

Mnogokrat prekinjen, večkrat žaljen, je gospod Brownlow naposled vendarle razložil položaj. Povedal je, da je stekel v hipnem presenečenju za dečkom, ki ga je videl bežati; izrazil je upanje, če spozna sodnik, da ni on resnični tat, no samo s tatovi v zvezi, da bo ravnal z njim tako milo, kakor le postava dovoljuje.

"Izplačali so ga že tako in tako," je končal stari gospod. "In bojim se," je pristavil s poudarkom ter pogledal proti pregraji, "res se bojim, da mu je zelo slabo."

"Ojej! To pa že to!" se je namrdnil gospod Fang. "Ala, pa nič ne zvitorepi, ti mladi capin ti ne bo nič pomagalo. Kako ti je ime?"

Oliver je poskušal odgovoriti, toda jezik mu je odpovedal.

Čeprav gospodujejo geniji, ki predsedujejo v takšnih uradih, sumarno in samovoljno nad svoboščinami, dobrim glasom značjem, in toliko da ne nad življenjem podložnikov Njegovega Velikanstva, posebno podložnikov iz nižjih slojev; in čeprav se u-gane med takimi zidovi dan na dan tolikanj pretkanih spletk, da bi si angeli oči izkotali, — ostane vse to občinstvu prikrito, razen kadar posreduje dnevni tisk. Gospod Fang se je zato nemalo ozlovoljil, ko je videl, da je prišel nedobrodošel gost v tako nespoštljivem neredu v urad.

"Kaj je to? Kdo je to? Spravite tega človeka ven. Izpraznite dvorano!" je vpil gospod Fang. "Govoriti hočem," je zakričal mož, "ne dam se odpoditi. Vse sem videl. Jaz sem knjigar. Zadrževam, da me zaprisežete. Ne boste me kar tako odslovili. Gospod Fang, zaslišati me morate. Ne smete me zavrniti, sir."

Mož je imel prav. Nastopil je pogumno in odločno, in zadeva je postala preresna, da bi se bila dala potlačiti.

"Zaprisežite tega človeka," je zarenčal zelo nemilostno Fang. "No, možak, kaj nam boste povedali?"

Mrtvaško bled je bil, in zdelo se mu je, kakor bi se vse okoli njega sukalo.

"Kako ti je ime, ti zakrknjena hudoba?" je vprašal gospod Fang. "Stražnik, kako mu je ime?"

Te besede so veljale skromnemu staremu možaku z brezastim telovnikom, ki je stal poleg pregraje. Sklonil se je nad Olivera in mu ponovil vprašanje ker pa je videl, da deček nikakor ne razume vprašanja, in je vedel, da bo sodnik, če ne dobi odgovora, še bolj razkačen in bo sodba hujša, si je kar na lepem ime izmislil.

"Tom Whit, blagorodje, pravi da se piše," je dejal dobrodušni preganjalec tatov.

"O, noče govoriti na glas, noče?" je dejal Fang. — "Lepo, lepo. In kje biva?"

"Kakor kane, blagorodje," je odgovoril stražnik in se zopet delal, kakor da tolmači Oliverov odgovor.

"Ima starše?" je vprašal gospod Fang.

"Pravi, da so mu še otroku umrli, blagorodje," je odgovoril stražnik tjavendan, kakor že tolikokrat.

Tu je Oliver dvignil glavo, se milo ozrl okrog sebe in šepetaje zaprosil za požirek vode.

"Prazne marnje!" je dejal gospod Fang. "Boš z menoj norce bril, pobič?"

"Mislim, da mu je res slabo, blagorodje," je pripomnil stražnik.

"Jaz vem to bolje!" je dejal gospod Fang.

"Prestrežite ga, stražnik," je rekel stari gospod in nehote iztegnil roke, "padel bo."

"Stran, stražnik!" je zavpil Fang. "Naj pade, če hoče."

Oliver se je poslužil blagohotnega dovoljenja in je v omedlevici lopnil na tla. Gospodje v uradu so se spogledali, a niti eden se ni upal ganiti.

"Saj sem vedel, da se hlina," je spregovoril Fang, kakor da je s tem stvar neoporečno dokazana. "Naj leži; se bo hitro naveličal."

"Kako boste postopali v tem primeru, sir?" je vprašal potihoma pisar.

"Sumarno," je odgovoril gospod Fang. "Tri mesece dobi — s težkim delom, to je jasno. Izpraznite dvorano."

Vrata so se v ta namen odprla, in moza sta se pripravljala, da bi odnesla nezvestnega dečka v njegovo celico, kar plane v sobo priletel mož spodobne a preproste vnanjosti, v stari črni obleki, in stopi pred obtožno klop.

"Stojte, stojte, ne nosite ga proč! Za božjo voljo, počakajte trenutek!" je klical novi prišlec, ki je bil od same naglice brez sape.

Čeprav gospodujejo geniji, ki predsedujejo v takšnih uradih, sumarno in samovoljno nad svoboščinami, dobrim glasom značjem, in toliko da ne nad življenjem podložnikov Njegovega Velikanstva, posebno podložnikov iz nižjih slojev; in čeprav se u-gane med takimi zidovi dan na dan tolikanj pretkanih spletk, da bi si angeli oči izkotali, — ostane vse to občinstvu prikrito, razen kadar posreduje dnevni tisk. Gospod Fang se je zato nemalo ozlovoljil, ko je videl, da je prišel nedobrodošel gost v tako nespoštljivem neredu v urad.

"Kaj je to? Kdo je to? Spravite tega človeka ven. Izpraznite dvorano!" je vpil gospod Fang. "Govoriti hočem," je zakričal mož, "ne dam se odpoditi. Vse sem videl. Jaz sem knjigar. Zadrževam, da me zaprisežete. Ne boste me kar tako odslovili. Gospod Fang, zaslišati me morate. Ne smete me zavrniti, sir."

Mož je imel prav. Nastopil je pogumno in odločno, in zadeva je postala preresna, da bi se bila dala potlačiti.

"Zaprisežite tega človeka," je zarenčal zelo nemilostno Fang. "No, možak, kaj nam boste povedali?"

"Tole," je rekel mož, "videl sem tri dečke — tega jetnika in še druga dva — pohajkovali so onstran ceste, ko je ta gospod bral. Tatvino je zakrivil drug deček. To sem videl; in videl sem tudi, kako je bil ta fantek ves zavzet in osupel od tega."

Vrli knjigar je prišel tačas že precej do sape in je razložil vse okolnosti in posameznosti bolj v zvezi. "Zakaj pa niste prišli prej sem?" je vprašal Fang po kratkem premoru.

"Ker mi ni imel kdo paziti na štacuno," je odgovoril mož. "Kdo bi mi bil priskočil, ko se je vse ulilo za beguncem! Šele pred petimi minutami sem dobil nekega človeka in vso pot sem tekkel."

"Tožnik je bral, ali ne?" je vprašal Fang po drugem premoru.

"Bral," je odgovoril mož. "Prav to knjigo, ki jo drži v roki."

"Oho, tole knjigo, e?" je dejal Fang. "Ali je plačana?"

"Ne, plačana ni," se je mož zasmejal.

"Moj Bog, vse sem pozabil pri tej stvari," je vzkliknil razmišljeni stari gospod.

"Ravno pravi človek, da naperi tožbo zoper ubogega dečka!" je dejal Fang s komičnim prizdevanjem, da bi se pokazal ljudemolega. "Zdi se mi, da ste se polastili knjige na jako sumljiv in nečasten način; in prava sreča za vas, da vas lastnik ne mara tožiti. Naj vas to izuči, prijatelj, drugače vas še postava zaseže. Deček je oproščen. Izpraznite dvorano."

"Sto vragov!" je vzkipele stari gospod — jeza, ki jo je tako dolgo pridrževal, je naposled izbruhnila, "sto vragov, če ne zahte —"

"Izpraznite dvorano!" je rekel sodnik. "Ali ne slišite, stražnik? Izpraznite dvorano!"

Povelje so izvršili in razjarjenega gospoda Brownlowa potisnili iz sobe — s knjigo v eni, z bambusovko v drugi roki — srd in gnev sta ga kar razganjala. Ko je stopil na dvorišče, ga je nenadoma minilo. Mali Oliver je ležal vzrta na tlaku z odpeto srajco, s sencí oblitimi z vodo;

te stvari," je vzkliknil razmišljeni stari gospod.

"Ravno pravi človek, da naperi tožbo zoper ubogega dečka!" je dejal Fang s komičnim prizdevanjem, da bi se pokazal ljudemolega. "Zdi se mi, da ste se polastili knjige na jako sumljiv in nečasten način; in prava sreča za vas, da vas lastnik ne mara tožiti. Naj vas to izuči, prijatelj, drugače vas še postava zaseže. Deček je oproščen. Izpraznite dvorano."

"Sto vragov!" je vzkipele stari gospod — jeza, ki jo je tako dolgo pridrževal, je naposled izbruhnila, "sto vragov, če ne zahte —"

"Izpraznite dvorano!" je rekel sodnik. "Ali ne slišite, stražnik? Izpraznite dvorano!"

Povelje so izvršili in razjarjenega gospoda Brownlowa potisnili iz sobe — s knjigo v eni, z bambusovko v drugi roki — srd in gnev sta ga kar razganjala. Ko je stopil na dvorišče, ga je nenadoma minilo. Mali Oliver je ležal vzrta na tlaku z odpeto srajco, s sencí oblitimi z vodo;

te stvari," je vzkliknil razmišljeni stari gospod.

"Ravno pravi človek, da naperi tožbo zoper ubogega dečka!" je dejal Fang s komičnim prizdevanjem, da bi se pokazal ljudemolega. "Zdi se mi, da ste se polastili knjige na jako sumljiv in nečasten način; in prava sreča za vas, da vas lastnik ne mara tožiti. Naj vas to izuči, prijatelj, drugače vas še postava zaseže. Deček je oproščen. Izpraznite dvorano."

"Sto vragov!" je vzkipele stari gospod — jeza, ki jo je tako dolgo pridrževal, je naposled izbruhnila, "sto vragov, če ne zahte —"

"Izpraznite dvorano!" je rekel sodnik. "Ali ne slišite, stražnik? Izpraznite dvorano!"

Povelje so izvršili in razjarjenega gospoda Brownlowa potisnili iz sobe — s knjigo v eni, z bambusovko v drugi roki — srd in gnev sta ga kar razganjala. Ko je stopil na dvorišče, ga je nenadoma minilo. Mali Oliver je ležal vzrta na tlaku z odpeto srajco, s sencí oblitimi z vodo;

te stvari," je vzkliknil razmišljeni stari gospod.

"Ravno pravi človek, da naperi tožbo zoper ubogega dečka!" je dejal Fang s komičnim prizdevanjem, da bi se pokazal ljudemolega. "Zdi se mi, da ste se polastili knjige na jako sumljiv in nečasten način; in prava sreča za vas, da vas lastnik ne mara tožiti. Naj vas to izuči, prijatelj, drugače vas še postava zaseže. Deček je oproščen. Izpraznite dvorano."

"Sto vragov!" je vzkipele stari gospod — jeza, ki jo je tako dolgo pridrževal, je naposled izbruhnila, "sto vragov, če ne zahte —"

"Izpraznite dvorano!" je rekel sodnik. "Ali ne slišite, stražnik? Izpraznite dvorano!"

Povelje so izvršili in razjarjenega gospoda Brownlowa potisnili iz sobe — s knjigo v eni, z bambusovko v drugi roki — srd in gnev sta ga kar razganjala. Ko je stopil na dvorišče, ga je nenadoma minilo. Mali Oliver je ležal vzrta na tlaku z odpeto srajco, s sencí oblitimi z vodo;

te stvari," je vzkliknil razmišljeni stari gospod.

"Ravno pravi človek, da naperi tožbo zoper ubogega dečka!" je dejal Fang s komičnim prizdevanjem, da bi se pokazal ljudemolega. "Zdi se mi, da ste se polastili knjige na jako sumljiv in nečasten način; in prava sreča za vas, da vas lastnik ne mara tožiti. Naj vas to izuči, prijatelj, drugače vas še postava zaseže. Deček je oproščen. Izpraznite dvorano."

"Sto vragov!" je vzkipele stari gospod — jeza, ki jo je tako dolgo pridrževal, je naposled izbruhnila, "sto vragov, če ne zahte —"

"Izpraznite dvorano!" je rekel sodnik. "Ali ne slišite, stražnik? Izpraznite dvorano!"

Povelje so izvršili in razjarjenega gospoda Brownlowa potisnili iz sobe — s knjigo v eni, z bambusovko v drugi roki — srd in gnev sta ga kar razganjala. Ko je stopil na dvorišče, ga je nenadoma minilo. Mali Oliver je ležal vzrta na tlaku z odpeto srajco, s sencí oblitimi z vodo;

te stvari," je vzkliknil razmišljeni stari gospod.

"Ravno pravi človek, da naperi tožbo zoper ubogega dečka!" je dejal Fang s komičnim prizdevanjem, da bi se pokazal ljudemolega. "Zdi se mi, da ste se polastili knjige na jako sumljiv in nečasten način; in prava sreča za vas, da vas lastnik ne mara tožiti. Naj vas to izuči, prijatelj, drugače vas še postava zaseže. Deček je oproščen. Izpraznite dvorano."

"Sto vragov!" je vzkipele stari gospod — jeza, ki jo je tako dolgo pridrževal, je naposled izbruhnila, "sto vragov, če ne zahte —"

"Izpraznite dvorano!" je rekel sodnik. "Ali ne slišite, stražnik? Izpraznite dvorano!"

Povelje so izvršili in razjarjenega gospoda Brownlowa potisnili iz sobe — s knjigo v eni, z bambusovko v drugi roki — srd in gnev sta ga kar razganjala. Ko je stopil na dvorišče, ga je nenadoma minilo. Mali Oliver je ležal vzrta na tlaku z odpeto srajco, s sencí oblitimi z vodo;

te stvari," je vzkliknil razmišljeni stari gospod.

"Ravno pravi človek, da naperi tožbo zoper ubogega dečka!" je dejal Fang s komičnim prizdevanjem, da bi se pokazal ljudemolega. "Zdi se mi, da ste se polastili knjige na jako sumljiv in nečasten način; in prava sreča za vas, da vas lastnik ne mara tožiti. Naj vas to izuči, prijatelj, drugače vas še postava zaseže. Deček je oproščen. Izpraznite dvorano."

"Sto vragov!" je vzkipele stari gospod — jeza, ki jo je tako dolgo pridrževal, je naposled izbruhnila, "sto vragov, če ne zahte —"

"Izpraznite dvorano!" je rekel sodnik. "Ali ne slišite, stražnik? Izpraznite dvorano!"

Povelje so izvršili in razjarjenega gospoda Brownlowa potisnili iz sobe — s knjigo v eni, z bambusovko v drugi roki — srd in gnev sta ga kar razganjala. Ko je stopil na dvorišče, ga je nenadoma minilo. Mali Oliver je ležal vzrta na tlaku z odpeto srajco, s sencí oblitimi z vodo;

te stvari," je vzkliknil razmišljeni stari gospod.

"Ravno pravi človek, da naperi tožbo zoper ubogega dečka!" je dejal Fang s komičnim prizdevanjem, da bi se pokazal ljudemolega. "Zdi se mi, da ste se polastili knjige na jako sumljiv in nečasten način; in prava sreča za vas, da vas lastnik ne mara tožiti. Naj vas to izuči, prijatelj, drugače vas še postava zaseže. Deček je oproščen. Izpraznite dvorano."

"Sto vragov!" je vzkipele stari gospod — jeza, ki jo je tako dolgo pridrževal, je naposled izbruhnila, "sto vragov, če ne zahte —"

"Izpraznite dvorano!" je rekel sodnik. "Ali ne slišite, stražnik? Izpraznite dvorano!"

obraz mu je bil mrtvaško bled in mrzlična zona ga je zgrinjala po vsem telesu.

(Dalje prihodnjič.)

Joseph A. Gainard, kapitan ladje City of Flint, ki bil zajet od Nemcev in ki je zdaj vesel, da je zopet Ameriki.

Coca-Cola

... naravni tovariš
dobrih jedil

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO.
P.Rospect 0333

POSEBNO SAMO ZA TA TEDEN
KEENO LUMP ALI EGG--\$8.50

(POCAHONTAS)
Brez dima, da veliko vročino, nič dela s klinderji. Garantirano, boste zadovoljni.

GOLD BAR LUMP--\$8.00

Malo pepela, velika vročina, najboljši premog za peč. Lump ali EGG. Tudi vse druge vrste premoga na razpolago po posebno nizki ceni. Hitra in prijetna postrežba. Pokličite

ENDicott 1588

MAR - KET COAL CO.

1261 Marquette Road

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zelo potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je Bogu vdana za vedno preminila in šla v večni pokoj

Ana Suhadolnik

ki je zatisnila svoje oči dne 12. januarja. Pogreb se je vršil na 15. januarja.

Ob tej priliki želimo izraziti najsrčnejšo zahvalo vsem Clevelandčanom za številno udeležbo pri pogrebu.

Ranjka zapušča tukaj moža, v New Yorku pa sina Lawrencea, ki je radio inženir pri Columbia Broadcasting Co.

Žalujoci soprog:

LAWRENCE SUHADOLNIK

Akron, O., 14. februarja, 1940.

Kaj pomeni
milijon dolarjev?

•Milijon dolarjev pomeni mnogo stvari za mnogo ljudi. S tem, da so dedici uslužbenec Standard oljne družbe skozi svoje podporno društvo ali zvezo tekmo zadnjih 11 let prejeli milijon dolarjev, je to pomenilo zanje pomoč in udobnost v njih kratičnem času, ko se nit življenja nepričakovano pretrga kakemu izmed naših SOHIOANOV.

Poleg posmrtnine nudi ta podpora zveza svojim zavarovancem tudi bolniško podporo, in sicer dve tretine njih redne plače tekmo 52 tednov. Zaeno sodelujejo uslužbenec Standard oljne družbe z omejenjo družbo po pokojninskem ali penzijskem načrtu, ki je zelo znan in liberalen.

Pri Standard oljni družbi se zavedamo, da "medsebojna podpora" v resnici pomeni tako podporo, če nastane kaka sila ali potreba. Vsi tedni našim delavcem ni treba na take neprilike vedno misliti, zato vršijo svoje vsakdanje delo boljše in z večjim veseljem.

THE
STANDARD OIL CO.
(OHIO)

[St. 2 serije pogovorov glede Standard oljne družbe (Ohio) ki sedaj dovršuje 70-letnico posluje ljudstvu države Ohio.]

70 YEARS OF SERVICE

V BLAG SPOMIN
druge obitelji smrti naše ljubljene
heerke in sestrice

Dorothy Strnad

ki je v cvetju nežnega otroškega življenja preminila dne 15. februarja, 1938

Žalujoci ostali:

AMELIA STRNAD, mati.
LOUIS IN ANTHONY, brata.
stare matere, stari oče, tete, strici in drugi sorodniki.

Cleveland, O., 15. februarja, 1940.